RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1189/93

af 14. maj 1993

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af sømløse rør af jern eller ulegeret stål med oprindelse i Ungarn, Polen og Kroatien og om endelig opkrævning af midlertidig told

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab [1], særlig artikel 12,

efter forslag fra Kommissionen forelagt efter konsultation i det rådgivende udvalg, der er nedsat i henhold til nævnte forordning, og

ud fra følgende betragtninger:

A. TIDLIGERE PROCEDURE

(1) Kommissionen indførte ved forordning (EØF) nr. 3296/92 [2] en midlertidig antidumpingtold på importen af sømløse rør af jern eller ulegeret stål med oprindelse i Tjekkoslovakiet, Ungarn, Polen og Kroatien. Rådet forlængede gyldigheden af denne told med højst to måneder ved forordning (EØF) nr. 545/93 [3].

På grund af de politiske ændringer fra 1. januar 1993 omfatter proceduren nu Den Tjekkiske Republik og Den Slovakiske Republik, der afløser den tidligere Tjekkiske og Slovakiske Føderative Republik.

B. EFTERFØLGENDE PROCEDURE

(2) Efter indførelsen af den midlertidige antidumpingtold fik de interesserede parter, der anmodede om det, lejlighed til at blive hørt af Kommissionen. De fremlagde også skriftlige redegørelser for deres synspunkter vedrørende resulaterne.

(3) De tjekkiske, slovakiske og ungarske eksportører påstod, at Kommissionen ikke havde opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 23, artikel 27, stk. 2, og artikel 27, stk. 3, litra b), i de interimsaftaler om handel og handelsanliggender, der er indgået mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab på den ene side og den tidligere Tjekkiske og Slovakiske Føderative Republik [4] og Republikken Ungarn på den anden side, specielt vedrørende behørig underretning af de blandede udvalg, der er nedsat i henhold til interimsaftalerne som påkrævet på visse stadier i proceduren.

(4) Med hensyn til spørgsmålet om procedurens iværksættelse noterer Rådet, at interimsaftalerne ikke var trådt i kraft på det tidspunkt, hvor denne procedure blev indledt, og at de blandede udvalg endnu ikke var nedsat. Kommissionen måtte derfor i henhold til artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EØF) nr. 2423/88 underrette myndighederne i de pågældende lande om procedurens iværksættelse. Efter indførelsen af den midlertidige told blev de blandede udvalg underrettet i henhold til artikel 27, stk. 3, litra b), i interimsaftalerne.

(5) Nogle eksportører påstod i den forbindelse, at det ikke var nødvendigt, at Kommissionen omgående indførte en midlertidig antidumpingtold, og at de blandede udvalg burde være blevet underrettet i henhold til artikel 27, stk. 2, i interimsaftalerne, inden de midlertidige foranstaltninger blev vedtaget.

(6) Det fremgår imidlertid af den foreløbige undersøgelse, at dumpingimporten forvoldte producenterne i Fællesskabet væsentlig skade. Rådet noterer, at yderligere frister ville have øget de skadelige virkninger betragteligt, og at det derfor var nødvendigt med et øjeblikkeligt indgreb i overensstemmelse med artikel 27, stk. 3, litra b), i interimsaftalen.

(7) Parterne blev efter anmodning underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det var hensigten at anbefale indførelse af en endelig told og endelig opkrævning af de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig told. Parterne fik også en frist, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger efter at have modtaget oplysningerne.

(8) Kommissionen gennemgik parternes mundtlige og skriftlige kommentarer og tog i fornødent omfang hensyn hertil i sine afgørelser.

[1] EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 1.
[2] EFT nr. L 328 af 14. 11. 1992, s. 15.
[3] EFT nr. L 58 af 11. 3. 1993, s. 1.
[4] Tjekkoslovakiet: EFT nr. L 115 af 30. 4. 1992, s. 2.
Ungarn: EFT nr. L 116 af 30. 4. 1992, s. 2.

(9) Undersøgelsen kunne ikke afsluttes inden for den frist, der er fastsat i artikel 7, stk. 9, litra a), i forordning (EØF) nr. 2423/88 på grund af den komplicerede procedure, kommunikationsvanskeligheder og vanskeligheder med at indhente oplysninger, som resulterede i mange anmodninger om forlængelse af tidsfristen for de berørte parter, hvilket Kommissionen imødekom, når omstændighederne berettigede til det.

C. DEN PÅGÆLDENDE ERHVERVSGREN I FÆLLESSKABET

(10) Den ungarske eksportør påstod, at hans varer til dels blev købt af nogle af de klagende EF-producenter selv, og at disse producenter derfor ikke burde medtages ved fastsættelsen af skadens omfang i medfør af artikel 4, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 2423/88.

(11) Kommissionen nævner i den forbindelse, at det kun er praksis ikke at medtage importerende EF-producenter, hvis de enten er beskyttet mod virkningerne af dumpingimporten, drager ubehørig fordel af en sådan import eller importerer sådanne mængder i forhold til deres egen produktion, at de ikke længere kan betragtes som engageret i produktion i Fællesskabet.

(12) I det foreliggende tilfælde er der ikke importeret varer med oprindelse i Ungarn som påstået af klagende EF-producenter. Importørerne var visse handelsselskaber, med hvilke producenterne er løst forbundet gennem kapitaldeltagelse eller gennem et fælles holdingselskab. En sådan import kan derfor ikke tilskrives producenterne selv.

(13) Hvad angår virkningerne af visse forbundne importørers import af dumpingvarer, konstaterede Kommissionen, at de pågældende producenter ikke havde draget fordel af disse transaktioner eller været beskyttet mod virkningerne af dumpingen. De pågældende importører fungerede ikke som påstået som salgs- og distributionsdatterselskaber på vegne af eller efter instruktion af de klagende producenter, men konkurrerede uafhængigt med dem. De pågældende varer blev importeret og videresolgt i Fællesskabet på samme betingelser som andre dumpingvarer. Der var desuden tale om små mængder i forhold til de pågældende producenters produktion. Kommissionen konkluderer derfor, at enhver form for indirekte forøgelse af fordele er helt ubetydelig i forhold til den direkte skade, der er påført producenterne som angivet i betragtning 36 og 37, og at der ikke er nogen rimelig grund til at undtage disse producenter fra begrebet den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet. Rådet bekræfter Kommissionens afgørelse.

D. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

(14) Kommissionen beskrev i betragtning 9, 10 og 11 i forordning (EØF) nr. 3296/92 de varer, der er genstand for proceduren. Den ungarske eksportør påstod, at Kommissionen burde have skelnet mellem tre forskellige produkter, dvs. rør, rørledninger og koldttrukne eller koldtvalsede rør, som teknisk set er forskellige produkter til forskellige anvendelsesformål.

(15) Som anført af Kommissionen i forordning (EØF) nr. 3296/92 fremstilles sømløse rør ved grundlæggende samme produktionsteknik, som giver produkter med samme væsentlige fysiske og tekniske egenskaber og samme endelige anvendelse. Der er en vis kvalitetsforskel på disse tre typer rør, men ikke sådanne forskelle, at det er muligt at fastsætte klare skillelinjer mellem disse produkter. Rør af bedste kvalitet kan anvendes og bliver anvendt til samme formål som rør af ringere kvalitet. Hvad begrebet samme vare angår, konstaterede Kommissionen, at de rør, der solgtes på det kroatiske marked, er samme varer eller identiske med dem, der importeredes fra de pågældende lande, og at de varer, som fællesskabsproducenterne fremstillede og solgte, også er samme varer i alle henseender. Kommissionens undersøgelse har vist, at alle produkter konkurrerer med hinanden på markedet i Fællesskabet, uanset kvalitet og oprindelse.

Kommissionen konkluderede under disse omstændigheder, at de pågældende varer måtte anses for at være samme varer i den i artikel 2, stk. 12, i forordning (EØF) nr. 2423/88 nævnte forstand, hvilket Rådet bekræfter.

E. DUMPING

1. Normal værdi

a) *Kroatien*

(16) Da den kroatiske eksportør ikke er fremkommet med nye beviser siden indførelsen af den midlertidige told, må resultaterne vedrørende dumping med hensyn til Kroatien som fastsat i forordning (EØF) nr. 3296/92 betragtes som endelige.

b) *Ungarn, Polen og det tidligere Tjekkoslovakiet*

(17) Kommissionen betragtede i undersøgelsen Ungarn, Polen og det tidligere Tjekkoslovakiet som lande uden markedsøkonomi og baserede i henhold til artikel 2, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 2423/88 sin afgørelse på den normale værdi for de pågældende varer i et land med markedsøkonomi, i dette tilfælde Kroatien.

(18) De fleste ungarske, polske, tjekkiske og slovakiske producenter anfægtede Kommissionens afgørelse og påstod på ny, at Kommissionen burde tage hensyn til deres priser på hjemmemarkedet eller deres produktionsomkostninger, da deres lande havde nået et økonomisk stadium, hvor de burde behandles som lande med markedsøkonomi.

(19) Det er efter Kommissionens opfattelse afgørende, at de i undersøgelsesperioden stadig var opført som statshandelslande i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 1765/82 af 30. juni 1982 om fælles regler for indførsel fra statshandelslande [1], og at artikel 2, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 2423/88 derfor skal anvendes ved fastsættelsen af den normale værdi for disse lande. Rådet bekræfter denne afgørelse.

(20) Flere parter i proceduren påstod, at Kommissionen burde have taget hensyn til den ændring i omstændighederne, der opstod, da disse lande blev slettet af listen over statshandelslande ved Rådets forordning (EØF) nr. 517/92 af 27. februar 1992 om ændring af de autonome importordninger for varer med oprindelse i Ungarn, Polen og Den Tjekkiske og Slovakiske Føderative Republik [2], som trådte i kraft i marts 1992, ved at ajourføre undersøgelsesperioden.

(21) Kommissionen noterer, at de pågældende lande blev slettet af listen over statshandelslande ved forordning (EØF) nr. 517/92 med virkning fra den 1. marts 1992, dvs. efter den undersøgelsesperiode, der er fastsat i henhold til artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EØF) nr. 2423/88, som danner grundlaget for antidumpingproceduren og Kommissionens afgørelser. Som angivet i betragtning 19 fører dette Kommissionen til at konkludere, at de pågældende lande i det foreliggende tilfælde bør behandles som lande med planøkonomi. Dette ville blive omgået, hvis Kommissionen måtte fastsætte en ny undersøgelsesperiode, som lå efter ovennævnte dato.

(22) Den ungarske eksportør anfægtede på ny valget af Kroatien som et passende land med markedsøkonomi og påstod, at de særlige vanskeligheder, som landet befandt sig i og stod over for, forskellene i produktionsteknik og en ikke repræsentativ produktblanding og et ikke repræsentativt marked gjorde det til et uhensigtsmæssigt valg. Der blev dog ikke fremlagt beviser for disse påstande. Den ungarske eksportør foreslog Venezuela som et alternativ til Kroatien.

(23) Med hensyn til Venezuela har Kommissionen oplysninger om, at det vigtigste produktionsanlæg blev lukket for tre år siden. Leverancerne af sømløse rør til hjemmemarkedet i Venezuela dækkes hovedsagelig ved import. Landet kan derfor ikke betragtes som et passende valg.

(24) Hvad angår Kroatien, fremgår det af de oplysninger, Kommissionen har til rådighed, at den kroatiske eksportør havde en normal produktion i undersøgelsesperioden. Salget på hjemmemarkedet fortsatte i hele undersøgelsesperioden og var repræsentativt i forhold til den berørte import. Som beskrevet i betragtning 22 i forordning (EØF) nr. 3296/92 var prisniveauet rimeligt i forhold til produktionsomkostningerne. Rådet bekræfter derfor Kommissionens konklusion, at det var passende og ikke urimeligt at anvende den normale værdi for Kroatien på de tjekkoslovakiske, ungarske og polske varer.

(25) Den ungarske eksportør påstod endvidere, at Kommissionen ikke burde have anvendt den kroatiske producents prislister ved fastsættelsen af den normale værdi, men de gældende salgspriser.

(26) Som anført i betragtning 14 i forordning (EØF) nr. 3296/92 konstaterede Kommissionen, at den kroatiske producent faktisk solgte sine varer i overensstemmelse med prislisterne. Rådet bekræfter denne afgørelse.

2. **Eksportpris**

(27) Eksportpriserne for alle fire eksportlande blev fastsat som beskrevet i betragtning 23 i forordning (EØF) nr. 3296/92 og betragtes som endelige i mangel af nye relevante argumenter.

[1] EFT nr. L 195 af 5. 7. 1982, s.1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 848/92 (EFT nr. L 89 af 4. 4. 1992, s. 1).
[2] EFT nr. L 56 af 29. 2. 1992, s. 1.

3. Sammenligning

(28) De normale værdier og eksportpriserne blev sammenlignet som angivet i betragtning 24 i forordning (EØF) nr. 3296/92.

(29) Nogle af eksportørerne krævede justeringer for forskelle i kvalitet mellem de varer, de eksporterede til Fællesskabet, og de varer, den kroatiske producent solgte på hjemmemarkedet.

(30) Der blev imidlertid ikke fremlagt bevis for, at der inden for samme kategori rør var relevante forskelle i fysiske egenskaber ved varer fremstillet i Polen, Ungarn, det tidligere Tjekkoslovakiet, Kroatien eller Fællesskabet, som kunne have indvirket på Kommissionens sammenligning. Kravet må derfor afvises i overensstemmelse med artikel 2, stk. 9, litra b), i forordning (EØF) nr. 2423/88.

(31) Nogle eksportører anførte, at den normale værdi burde justeres for forskelle i salgsomkostninger såsom løn til sælgerne og for forskelle i mængder.

(32) På grundlag af de beviser, som den kroatiske producent stillede til rådighed for Kommissionen, blev der taget hensyn til alle identificerbare direkte forbundne salgsomkostninger, som påløb i det handelsled, hvor sammenligningen blev foretaget. Kommissionen fandt ikke tegn på, og det kroatiske selskab påstod heller ikke, at der var påløbet fradragsberettigede omkostninger til sælgere, som var direkte involveret i distributionen af de pågældende varer. I stedet for mængderabatter anvender det kroatiske selskab et system med graduerede tillæg på op til 20 % for sendinger, som er mindre end tærskelmængden. Da det meste af eksportsalget lå over denne mængde, tog Kommissionen ved sammenligningen ikke hensyn til disse tillæg i forbindelse med hele eksportsalget.

(33) Den ungarske eksportør påstod, at Kommissionen anvendte en fast kurs for den jugoslaviske dinar, der var fastsat af regeringen, ved omregningen af den normale vædi og eksportpriserne. Dette er ikke tilfældet. I modsætning til i Ungarn, hvor man anvendte en fast kurs fastsat af regeringen for kommercielle transaktioner indtil oktober 1991, var den jugoslaviske dinar flydende i hele undersøgelsesperioden, og Kommissionen anvendte kursen på det frie marked som angivet af Den internationale Valutafond.

4. Dumpingmargen

(34) Det fremgår af den endelige undersøgelse af de faktiske forhold, at der finder dumping sted for så vidt angår den kroatiske producent, Zeljezara Sisak, og de pågældende varer eksporteret af eksportører i Ungarn, Polen og det tidligere Tjekkoslovakiet. Dumpingmargenerne varierer alt efter den pågældende eksportør og er lig med forskellen mellem den fastlagte normale værdi og priserne ved eksport til Fællesskabet.

(35) De endeligt fastsatte vejede gennemsnitlige dumpingmargener er følgende udtrykt i procent af prisen, cif Fællesskabets grænse :

— Zeljezara Sisak, Kroatien	25,5 %
— Ungarn	21,8 %
— Polen	11,7 %
— Tjekkiet	49,6 %
— Slovakiet	49,6 %.

F. SKADE

(36) Kommissionen konkluderede i sin foreløbige afgørelse, at de kumulerede virkninger af dumpingimporten fra de pågældende lande havde forvoldt Fællesskabets producenter af sømløse rør væsentlig skade. Dette synspunkt var fortrinsvis baseret på et sammenfald af økonomiske indikatorer såsom nedgang i produktion og salgsmængde, betydeligt tab af markedsandele, pristryk i en periode med stigende produktionsomkostninger og følgelig en forværring af de finansielle resultater.

(37) Hvad angår EF-erhvervsgrenens situation, er der ikke fremført nye argumenter efter indførelsen af den midlertidige told. Rådet bekræfter derfor resultaterne i betragtning 36 til 42 i forordning (EØF) nr. 3296/92.

G. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

(38) De polske og ungarske eksportører påstod, at deres eksport ikke fulgte samme mønster som de andre berørte landes, og at Kommissionen derfor ikke burde have fastlagt de kumulerede virkninger af deres dumpingimport for erhvervsgrenen i Fællesskabet.

(39) I modsætning til denne påstand fastslog Kommissionen, at stigningen i disse landes markedsandel er betydelig, og at markedsandelen som sådan ikke er uvæsentlig. Eksportørerne i begge lande gik endvidere over til at anvende lavere priser som følge af dumpingen i et forsøg på at vinde disse øgede markedsandele. De anvendte derfor et lignende mønster af markedsstrategier.

Derfor og af de årsager, der er angivet i betragtning 27 og 28 i forordning (EØF) nr. 3296/92, konkluderer Kommissionen, at virkningerne af dumpingimporten må fastlægges kumulativt, og Rådet bekræfter dette.

(40) Med hensyn til prisunderbud påstod flere eksportører, at ved sammenligningen af deres priser ved videresalg i Fællesskabet med fællesskabsproducenternes priser var niveauet for påløbne omkostninger blevet undervurderet, da der blev foretaget justeringer i forbindelse med den foreløbige afgørelse. Kommissionen fastslog imidlertid, at disse justeringer svarede til omkostningerne ved normale transaktioner i et sammenligneligt handelsled.

(41) Med hensyn til andre faktorer såsom ændringer i efterspørgslen, anden import og omstruktureringsproblemer undersøgte Kommissionen forholdene i betragtning 47 i forordning (EØF) nr. 3296/92, som hermed bekræftes af Rådet.

(42) Da der ikke er fremført yderligere argumenter, bekræfter Rådet Kommissionens resultater som anført i betragtning 44 til 48 i forordning (EØF) nr. 3296/92.

H. FÆLLESSKABETS INTERESSER

(43) Flere eksportører hævdede, at det ikke er i Fællesskabets interesse at indføre antidumpingforanstaltninger i betragtning af Fællesskabets særlige forbindelser med Ungarn, Polen, Tjekkiet og Slovakiet, som har givet sig udtryk i flere aftaler mellem de kontraherende parter, specielt interimsaftalerne om handel og handelsanliggender mellem Fællesskabet og disse lande. Det ville standse eksporten og forhindre landene i at udvikle og diversificere handelen med Fællesskabet, hvilket ellers er Fællesskabets erklærede interesse i forbindelserne med disse lande.

(44) Kommissionen bemærker i den forbindelse, at disse aftaler udtrykkeligt indeholder bestemmelser om antidumpingforanstaltninger. Kommissionen accepterer, at antidumpingforanstaltninger normalt ikke bør afskære visse eksportører fra at handle med Fællesskabet. På grund af de særlige omstændigheder i denne sag beregnede Kommissionen antidumpingforanstaltningerne til at afhjælpe prisunderbuddet og således sikre, at der på ny skabes loyale konkurrencevilkår på markedet i Fællesskabet uden nedsættelse af det globale konkurrenceniveau.

(45) Der blev ikke modtaget bemærkninger fra brugere af de pågældende varer importeret fra Ungarn, Polen, Kroatien, Tjekkiet og Slovakiet inden for den frist, der er fastsat i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 3296/92. Rådet bekræfter derfor de generelle betragtninger vedrørende »Fællesskabets interesser« (se betragtning 49 til 53 i forordning (EØF) nr. 3296/92).

(46) Under disse omstændigheder finder Rådet, at det er i Fællesskabets interesse at indføre endelige antidumpingforanstaltninger for at fjerne de skadelige virkninger af dumpingimport.

I. TOLD

(47) Der blev indført midlertidige foranstaltninger i form af antidumpingtold. Tolden fastsattes på grundlag af det prisunderbud, Kommissionen konstaterede. Der blev ikke rejst indvendinger mod beregningen af denne told. Rådet bekræfter Kommissionens resultater i betragtning 34 og 35 i forordning (EØF) nr. 3296/92, og den endelige antidumpingtold bør fastsættes til det samme som den midlertidige told.

J. TILSAGN

(48) Efter at være blevet underrettet om de endelige resultater af undersøgelsen afgav de polske, ungarske og kroatiske eksportører tilsagn i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, litra b), i forordning (EØF) nr. 2423/88.

Efter konsultationer i det rådgivende udvalg, hvor der ikke blev gjort indsigelse mod denne løsning, blev tilsagnene godtaget ved Kommissionens afgørelse 93/260/EØF [1].

K. PROCEDURE VEDRØRENDE TJEKKIET OG SLOVAKIET

(49) Under hensyn til forhandlinger med Tjekkiet og Slovakiet om handelsaftaler for årene 1993 til 1995 med hensyn til visse problematiske stålprodukter, herunder svejsede og sømløse rør, af hvilke de sømløse rør er omfattet af nærværende procedure, er det ikke hensigtsmæssigt på nuværende tidspunkt at gennemføre beskyttelsesforanstaltninger over for Tjekkiet og Slovakiet.

L. OPKRÆVNING AF MIDLERTIDIG TOLD

(50) I betragtning af de konstaterede dumpingmargeners niveau og den væsentlige skade, der forvoldes fællesskabsproducenterne, er det nødvendigt, at de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold, opkræves med det fulde beløb for de pågældende varer, der er importeret fra Ungarn, Polen, Kroatien, Tjekkiet og Slovakiet i perioden indtil den 31. december 1992. Disse beløb frigives for varer, der er importeret efter denne dato, under hensyn til at der for alle produ-

[1] Se side 42 i denne Tidende.

center, som vides berørt af sagen, vil være tilsagn eller andre handelsforanstaltninger, som kan afhjælpe den skade, dumpingimporten forvolder erhvervsgrenen i Fællesskabet —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af følgende varer:

— sømløse rør af jern eller stål af den slags, der anvendes til olie- og gasledninger, med en udvendig diameter på 406,4 mm og derunder (henhørende under KN-kode 7304 10 10 og 7304 10 30)

— sømløse rør med cirkulært tværsnit, af jern eller ulegeret stål, koldttrukne eller koldtvalsede, bortset fra præcisionsrør (henhørende under KN-kode 7304 31 99)

— andre rør med cirkulært tværsnit, af jern eller ulegeret stål, bortset fra gevindrør (med gevind eller til gevindskæring), af udvendig diameter på 406,4 mm og derunder (henhørende under KN-kode 7304 39 91 og 7304 39 93)

med oprindelse i Ungarn, Polen og Kroatien.

2. Tolden fastsættes til følgende i procent af prisen, netto, frit Fællesskabets grænse, ved import af de pågældende varer med oprindelse i følgende lande, ufortoldet:

	Toldsats	*Taric-tillægskode*
— Ungarn	21,7 %	8718
— Polen	10,8 %	8720
— Kroatien	17,4 %	8722.

3. Uanset stk. 1 gælder tolden ikke for de pågældende varer fremstillet eller eksporteret af:

Ungarn:

Csepel Tube Works, Budapest
(Taric-tillægskode: 8717)

Polen:

Centrozap, Foreign Trade Company Ltd, Katowice
(Taric-tillægskode: 8719)

Huta Andrzej, Zawadzkie
(Taric-tillægskode: 8719)

Stalexport, Foreign Trade Enterprise, Katowice
(Taric-tillægskode: 8719)

Huta im M. Buczka, Sosnowiec
(Taric-tillægskode: 8719)

Huta Czestochowa, Czestochowa
(Taric-tillægskode: 8719)

Huta Jednosc, Siemianowice Sl.
(Taric-tillægskode: 8719)

Huta Batory sa, Chorzow
(Taric-tillægskode: 8719)

Kroatien:

Zeljezara Sisak, Sisak Steel Pipe Works, Zagreb
(Taric-tillægskode: 8721).

4. Gældende bestemmelser for told finder anvendelse.

Artikel 2

De beløb, der er stillet som sikkerhed i form af antidumpingtold i henhold til forordning (EØF) nr. 3296/92, opkræves endeligt med det fulde beløb for de pågældende varer, der er importeret fra Ungarn, Polen, Kroatien, Tjekkiet og Slovakiet i perioden indtil den 31. december 1992. Disse beløb frigives for varer, der er importeret efter denne dato.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. maj 1993.

På Rådets vegne
N. HELVEG PETERSEN
Formand